

Fimmtudaginn 13. ágúst 1992.

Nr. 294/1992. **Starfsmannafélag Reykjavíkurborgar**
 gegn
Reykjavíkurborg.

Kærumál. Frávísun frá Félagsdómi.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðrún Erlendsdóttir, Haraldur Henrysson, Hrafn Bragason, Pétur Kr. Hafstein og Þór Vilhjálmsson.

Hinn 24. júní sl. kærði sóknaraðili til Hæstaréttar frávísunardóm, sem kveðinn hafði verið upp í Félagsdómi 22. júní. Kröfur hans eru, að frávísunardómurinn verði felldur úr gildi og að lagt verði fyrir Félagsdóm að taka málið til efnisúrlausnar. Þá er krafist kærumálskostnaðar. Um kæruheimild er vísað til 1. tl. 67. gr. laga nr. 80/1938 um stéttarfélög og vinnudeilur.

Varnaraðili krefst staðfestingar hins kærða dóms og kærumálskostnaðar.

Um málsatvik vísast til hins kærða dóms.

Fyrir Hæstarétti liggur ekki að skera úr deilu málsaðila um vikulegan vinnutíma sjúkraþjálfara, heldur að segja til um, hvort Félagsdómur eigi að lögum að fjalla um deiluna. Í 26. gr. laga nr. 94/1986 um kjarasamninga opinberra starfsmanna segir, að Félagsdómur dæmi í „málum, sem rísa á milli samningsaðila um: ... 3. Ágreining um skilning á kjarasamningi eða gildi hans“. Í 10. gr. sömu laga segir, að kjarasamningar skuli vera skriflegir, sbr. og 6. gr. laga nr. 80/1938. Þegar af þeirri ástæðu, að í máli þessu er ekki deilt um skilning á skriflegum samningsákvæðum, verður að telja, að ekki sé um ágreining um kjarasamning að ræða í skilningi laganna frá 1986 og að Félagsdómur eigi þess vegna ekki lögsögu í málinu.

Hinn kærði frávísunardómur verður því staðfestur.

Kærumálskostnaður fellur niður.

D ó m s o r ð:

Hinn kærði dómur er staðfestur.

Kærumálskostnaður fellur niður.

Dómur Félagsdóms 22. júní 1992.

Mál þetta dæma Garðar Gíslason, Björn Helgason, Ingibjörg Benediktsdóttir, Freyr Ófeigsson og Eiríkur Helgason.

Málið, sem tekið var til dóms eða úrskurðar 12. þ. m. um fram komna frávisunarkröfu, er höfðað með stefnu, birtri 8. maí sl.

Stefnandi er Starfsmannafélag Reykjavíkurborgar, Grettisgötu 89, Reykjavík.

Stefndi er Reykjavíkurborg, Ráðhúsi Reykjavíkur.

Dómkröfur stefnanda eru, að viðurkennt verði, að sjúkraþjálfarar, sem eru félagar stefnanda og starfa á Borgarspítalanum, þ. m. t. yfirsjúkraþjálfari, fullnægi dagvinnuskyldu sinni með því að vinna 37,5 vinnustundir á viku og að uppsögn stefnda á þessu kjaraatriði 25. mars 1992 verði dæmd ólögmæt.

Þá krefst stefnandi og málskostnaðar úr hendi stefnda.

Stefndi krefst þess aðallega, að málinu verði vísað frá dómi. Til vara krefst hann sýknu af kröfum stefnanda. Hann krefst og málskostnaðar úr hendi stefnanda að mati dómsins.

Í þessum þætti málsins er þess krafist af hálfu stefnanda, að frávisunarkröfunni verði hrundið og að stefnda verði gert að greiða málskostnað.

— — —

IV.

Kjarasamningar aðila máls þessa eru skriflegir, sbr. 1. mgr. 10. gr. laga nr. 94/1986. Í núgildandi kjarasamningi þeirra eru í 2. kafla ákvæði um vinnutíma. Upphafsákvæði kaflans og þau, sem hér skipta máli, eru svohljóðandi:

2.1.1. „Vinnuvika borgarstarfsmanna í fullu starfi skal vera 40 stundir, nema um skemmri vinnutíma sé sérstaklega samið. Heimilt er að semja við starfsmannafélagið um tilflutning vinnuskyldu milli vikna eða árstíða.

2.1.2. Heimilt er að haga vinnu með öðrum hætti en í kafla þessum greinir með samkomulagi starfsmanna og forráðamanna stofnunar og með skriflegu samþykki samningsaðila.“

Ágreiningslaust er með málsaðilum, að viðvera sjúkraþjálfara í dagvinnu á Borgarspítalanum hafi um nokkurt árabil verið innan við 40 dagvinnustundir. Ljóst er þó, að um vinnutíma þann, sem stefnandi krefst viðurkenningar á, hefur hvorki stofnast skriflegur kjarasamningur milli aðila máls þessa í merkingu 1. mgr. 10. gr. laga nr. 94/1986 né ígildi slíks samnings. Ekki er heldur fyrir hendi „skriflegt samþykki samningsaðila“ skv. gr. 2.1.2. í kjarasamningi aðila um vinnutímann. Verður því krafa stefnanda eigi borin undir Félagsdóm, sbr. 3. tl. 1. mgr. 26. gr. nefndra laga.

Ber því að taka frávisunarkröfu stefnda til greina, en rétt þykir, að hvor málsaðila beri sinn málskostnað.

D ó m s o r ð:

Máli þessu er vísað frá Félagsdómi.

Málskostnaður fellur niður.

S é r a t k v æ ð i

Eiríks Helgasonar.

Ég tel, að fyrir langa framkvæmd samningsaðila á lengd dagvinnutíma sjúkraþjálfara hafi stofnast ígildi skriflegs kjarasamnings milli þeirra, og beri því að hafna frávisunarkröfu stefnda.

Ég er samþykkur meiri hluta dómsins um málskostnað.
